

טיולו של גרגיר חיטה/ שרי פ. גוטליב-אשת לפידות.

גרגיר חיטה
 מן השדה יצא.
 חיפש את חבריו
 כי שעמם לו לבד.
 בתוך המכונה
 נפגשה לה כל החבורה
 ולהיפרד נאלצה
 מתוך הקליפה.
 והופפם הם נופלים
 אותם מנפים.
 "חברים יקרים,
 לאן אותנו לוקחים?"
 טוחנים וטוחנים
 כולם הופכים ללבנים.
 שמעו הגרגירים,
 את האנשים מדברים
 שאת הקמח יש להכניס
 ואת השקים להעמיס.
 "איזה כייף לטיול יוצאים"
 אמרו אלו לאלו הלבנים.
 מים וקצת מלח
 הוסיפו לו לקמח.
 נכנסו לאפייה מתערבבים
 זה בזה מתגלגלים.
 "חם פה ונעים."
 ללחם טעים אנו הופכים.
 אותנו כל ילד יאהב
 ולארוחת עשר יקח".

שבולת החיטה./ שרי פ. גוטליב-אשת לפידות

זרעתי בחורף-סמוך לגשמי היורה,
 זרעים של חיטה-אותם השקה הבורא.
 פרחו לה השבולת בשדה
 עומדת כמעט כמו על מטה.
 ומחכה בחודשי הקיץ הארוכים
 שיבואו ויקצרו אותה הקוצרים.
 בימי קדם קצרו במגל וחרמש
 והיום במקצרה (ממוכנת)
 הלא היא ממש מכונה.

פרחי החיטה נקראים שבולת
 ברוח, השדה נראה כמערבולת.
 כל פרח עטוף בשני עלי עטיף דקים
 מוצים בפי כל הם קרויים.
 בקצות המוצים יש מלענים
 אלו זיפים ארוכים ומשוננים.
 מגרעיניה קמח לבן מפיקים,
 וממנו לחם, עוגות ועוגיות מכינים.
 אפילו פסטה ומקרוני,
 אטריות וספגטי
 ובחג הפסח מצות,
 קשות או פריכות,
 וטעימות.